

**Sygn. akt. I C 1364/14-upr.**

## WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Maciej Dubrowski

Protokolant: Dagmara Nieścierowicz

na rozprawie po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2015 r. w Zgorzelcu sprawy

z powództwa (...) **w W.**

przeciwko **J. P.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej J. P. na rzecz strony powodowej (...) **w W.** kwotę 1537,62 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset trzydzieści siedem złotych 62/100) wraz z ustawowymi odsetkami od 20 maja 2014 r. do dnia zapłaty,

II. powództwo co do kwoty 300 złotych oddala,

III. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 527,12 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 1364/14-upr

## UZASADNIENIE

Powód(...) w W. w dniu 20-05-2014r. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko J. P. o zapłatę kwoty 1 837,62 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że zbywca wierzycelności (...) sp. zo.o. zawarł z pozwaną umowę pożyczki, której pozwana nie wykonała. Na kwotę dochodzona pozwem składa się z 916,67 zł kwoty kapitału, 800,47, zł tytułem opłat windykacyjnych oraz 120,48 zł tytułem odsetek.

Postanowieniem z dnia 05-03-2014r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie o sygn. VI Nc-e 216278/14 stwierdził brak podstaw do wydania nakazu w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanemu ponieważ wątpliwości budziły podane okoliczności w zakresie dodatkowych kosztów i opłat dlatego przekazał sprawę do rozpoznania do tutejszego Sądu. (k.-10)

Powód w uzupełniając pozew do wymogów postępowania uproszczonego podtrzymał pozew w całości dołączając do pozwu kserokopie: umowy pożyczki, umowę przelewu wierzycelności.

Pismem z dnia 11-09-2014r powód odpowiadając na zobowiązanie sądu podał, że: „Pozwany z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. - pierwotnym wierzycielem zawarł w dniu 31.10.2012r. Umowę Pożyczki Gotówkowej spłacanej w ratach numer (...). Pozwanemu udzielono pożyczki w całkowitej kwocie 1000zł (§1 pkt 1.1 Umowy), jaką był obowiązany spłacić w 12 równych ratach miesięcznych wraz z wszelkimi należnymi odsetkami, prowizjami i opłatami (§7 pkt 7.1 Umowy). Spłata rat miała następować 10 dnia każdego miesiąca, przy czym pierwsza rata stała się wymagalna z

dniem 10.12.2012r. (§7 pkt 7.2 Umowy). Strona powodowa nabyła przedmiotową wierzytelność na podstawie Umowy Cesji Wierzytelności z dnia 02.10.2013r. w łącznej kwocie 1746zł. Tym samym powód wskazuje, iż na dochodzona obecnie kwotę roszczenia w wysokości 1837,62zł składa się: -• niezaspokojony kapitał w wysokości 916,67zł, -z tytułu niezaspokojonych kosztów poniesionych przez wierzyciela, a do których spłaty zobowiązał się pozwany: - prowizja wstępna za udostępnienie pożyczki i obsługę w wysokości 232,33 zł (§ 5 pkt 5.1 lit. a) i b) Umowy), -opłata windykacyjna w wysokości 300zł, naliczona w wysokości 5 zł za każdy dzień opóźnienia w spłacie, przez 60 dni od daty powstania obowiązku spłaty pożyczki i pozostałych należności (§ 5 pkt 5.1 lit. c Umowy), tj. od 25.02.2013r. (jak wskazano w załączniku elektronicznym nr 1 do Umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 02.10.2013r.), -prowizja za obsługę w łącznej wysokości 297 zł, naliczona za każdy rozpoczęty Okres Odsetkowy w wysokości 99,00 zł (wskazując, iż Umowa trwała przez trzy Okresy Odsetkowe, tj. grudzień 2012, styczeń 2013 i luty 2013), - odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości 120,48 zł, naliczone od kwoty niezaspokojonego kapitału, prowizji wstępnej za udostępnienie pożyczki oraz prowizji za obsługę (1446,00 zł), od dnia następującego po dniu cesji wierzytelności, tj. od 03.10.2013r. do dnia poprzedzającego złożenie powództwa, tj. do 19.05.2014r.”

Pozwana na rozprawie w dniu 14-04-2015r. nie stawiała się i nie złożyła też odpowiedzi na pozew.

### **Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

(...) sp. zo.o. w P. w dniu 31-10-2012r. zawarł z pozwaną J. P. umowę pożyczki za pośrednictwem agenta. Zgodnie z umową (...) sp. zo.o. w P. przyznał pozwanej pożyczkę w kwocie 1 000,00 zł . Dzień spłaty ostatniej raty pożyczki został określony na 10-12 2013 r..

[dowód: twierdzenia powoda, umowa pożyczki k . 53-55 ]

Pozwana pożyczki nie spłaciła w całości.

[dowód: twierdzenia powoda]

W § 5 strony ustaliły wysokość opłat i prowizji oraz innych kosztów

[ 5.1 ] Z tytułu pożyczki Pożyczkobiorca zapłaci na rzecz A. :

a) prowizję wstępną za udostępnienie pożyczki, w wysokości

: 249.00 (słownie: dwieście czterdzieści dziewięć złotych 00/100) złotych, która będzie należna A. w całości od chwili wypłaty pożyczki, a którą Pożyczkobiorca będzie obowiązany zapłacić A. w równych częściach w terminach wymagalności każdej z rat spłaty pożyczki określonych w Harmonogramie lub w momencie wcześniejszego wygaśnięcia Umowy P. niezależnie od jej przyczyny;

b) prowizję za obsługę w wysokości 99.00 słownie : dziewięćdziesiąt dziewięć złotych 00/100)złoty, należną za każdy rozpoczęty Okres Odsetkowy ustalony zgodnie z punktem 4.3 Umowy Pożyczki. Prowizja za obsługę będzie płatna każdorazowo w dniu wymagalności odpowiedniej raty spłaty pożyczki przypadającym na koniec Okresu Odsetkowego, którego prowizja dotyczy lub, odpowiednio, w momencie wcześniejszego wygaśnięcia Umowy Pożyczki, niezależnie od jego przyczyny;

c) opłatę windykacyjną równą: 5 (pięć) złotych za każdy dzień opóźnienia spłaty jakiegokolwiek kwoty wynikającej z Umowy Pożyczki, w tym w szczególności kwoty kapitału pożyczki, odsetek, opłat lub prowizji. Opłata windykacyjną pobierana jest przez 60 (sześćdziesiąt) dni od daty powstania obowiązku spłaty pożyczki lub pozostałych należności.

[ 5.2 ] Nie przewiduje się obowiązku ponoszenia przez Pożyczkobiorcę opłat notarialnych.

[dowód: twierdzenia powoda, umowa pożyczki k . 53-55 ]

W § 4.6 i umowy pożyczki strony zapisały zasady postępowanie w przypadku niespłacania pożyczki:

[ 4.6 ] W przypadku niedokonania przez Pożyczkobiorcę spłaty pożyczki lub jakichkolwiek innych kwot wynikających z niniejszej Umowy Pożyczki (odsetki, opłaty, prowizje, itp.) w terminach określonych w niniejszej Umowie Pożyczki a w szczególności w Harmonogramie, zastosowanie będzie miała stopa odsetek za opóźnienie w wysokości 0% rocznie naliczana od kwoty zaległej kapitału pożyczki, prowizji lub opłat. Odsetki za opóźnienie, w wysokości określonej w dniu poprzednim, pobierane są przez 60 (sześćdziesiąt) dni od daty powstania obowiązku spłaty pożyczki lub pozostałych należności.

[dowód: twierdzenia powoda, umowa pożyczki k . 53-55 ]

W dniu 02-10-2013 r. (...) sp. zo.o. w P. powyższą wierzytelność sprzedała stronie powodowej easyDEBT Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W..

[dowód: kserokopia umowa sprzedaży wierzytelności, k. 29-30].

### **Sąd zważył, co następuje:**

Powództwo powoda podlegało uwzględnieniu stosownie do art. 339 § 1 i 2 k.p.c. Wyrokiem Zaocznym częściowo tj w zakresie roszczenia głównego 916,97 zł prowizji wstępna za udostępnienie pożyczki i obsługę w wysokości 232,33 zł, - prowizji za obsługę w łącznej wysokości 297 zł, ),- odsetek ustawowe za opóźnienie w wysokości 120,48 zł, naliczonych od kwoty niezaspokojonego kapitału, łącznie 1569,48 zł., wraz z dochodzonymi od nich odsetkami od dnia wniesienia pozwu, uznając twierdzenia pozwu w tym zakresie za prawdziwe.

W przypadku nie podjęcia obrony przez pozwanego stosownie do art. 339 § 2 k.p.c. w którym określono podstawę formalną wyroku zaocznego, sąd- jeżeli nie ma uzasadnionych wątpliwości- zobligowany jest do uznania podanej przez powoda podstawy faktycznej (tj. twierdzeń powoda o okolicznościach faktycznych) za zgodną z prawdą bez przeprowadzania postępowania dowodowego. Niezależnie od ustalenia podstawy faktycznej sąd zawsze jest zobowiązany rozważyć, czy żądanie pozwu jest zasadne w świetle norm prawa materialnego. Negatywny wynik takiej analizy powoduje wydanie wyroku zaocznego oddalającego powództwo (por. m.in. wyrok SN z dnia 7 czerwca 1972 r., III CRN 30/72, LEX nr 7094).

W przedmiotowej sprawie wątpliwości sądu wzbudziła argumentacja pozwu związana z dochodzonymi roszczeniem w kwocie wysokości łącznej 300,00 zł [ w pozwie początkowo określonej jako kwota 804,47 zł (800,47 zł kosztów dodatkowych minus 500,47 zł prowizji)] wskazująca, że podstawą dochodzenia nich od pozwanej jest § 5.1.c. umowy łączącej poprzednika prawnego powoda i pozwaną przewidującego obowiązek ponoszenia takich opłat w przypadku opóźnienia spłaty. Sądowa kontrola umowy pod kątem funkcjonowania ich w jej treści zapisów niedozwolonych może być przeprowadzona incydentalnie, w konkretnej sprawie (por. Cz. Żóławska w: G. Bieniek [red.], Komentarz do kodeksu cywilnego. Księga trzecia. Zobowiązania. Tom 1, Warszawa 2005, str. 144-145).

Oceniając zapisy § 5.1.c umowy łączącej strony [powodowej jako następców prawnych zbywcy] stwierdzić w pierwszej kolejności należy, że pozwanej w sprawie przysługiwał status konsumenta (jako osobie fizycznej dokonującej czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową) dodatkowo stwierdzić należy, iż przedmiotowe postanowienie opiera się na zasadzie obciążenia dłużnika kosztami windykacji za dochodzenie wymagalnych wierzytelności wobec pożyczkodawcy w związku z niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem umowy. Stanowi ono o przyjęciu odpowiedzialności odszkodowawczej dłużnika za jego opóźnienie w zapłacie należności pieniężnej . Przesłankami odpowiedzialności są uregulowane w przepisach art. 361 i 471 k.c. Zauważyć należy jednak, iż opóźnienie w zapłacie należności nie zawsze rodzi jednak odpowiedzialność odszkodowawczą. Zobowiązany do odszkodowania odpowiada bowiem tylko za normalne następstwa swego działania lub zaniechania, a którego wynikiem szkoda. Nieodzwonne jest również wystąpienie normalnego związku przyczynowego. Zatem należy najpierw zbadać, czy w ogóle pomiędzy kolejnymi faktami istnieją obiektywne powiązania. W szczególności wyjaśnić należy, czy dany fakt (przyczyna) był koniecznym warunkiem wystąpienia drugiego z nich

(skutku), czyli czy bez niego skutek wystąpiłby. Następnie należy zbadać, czy owo powiązanie można traktować jako „normalne”, tzn. typowe lub oczekiwane w zwykłej kolejności rzeczy. W warunkach więc niniejszej sprawy nie znajduje uzasadnienia przyjmowanie odpowiedzialności odszkodowawczej konsumenta za skutki nienależytego wykonania umowy w postaci poniesienie opłaty za opóźnienie w spłacie pożyczki wraz świadczeniami pobocznymi wysokości 5 zł dziennie przez 60 dni od daty wymagalności. Ustalona tak bowiem opłata stanowi surogat odszkodowania za szkodę jaką by poniósł udzielający pożyczki związku z jej nieterminową spłatą kwalifikowaną prawnie jako kara umowna z art. 483 k.c. . Zezwala bowiem na obciążenia pożyczkobiorcy w przypadku braku lub opóźnienia w spłacie płatnościami z tytułu opłat windykacyjnych określonych ryczałtowo w §5 umowy w stałej wysokości i pobierane przez pierwsze 60 dni od upłynięcia terminu wymagalności pożyczki, wskazać należy, że z analizy jego konstrukcji wynika, że stanowi ono w rzeczywistości karę umowną. Zapis ten przewiduje bowiem, że w sytuacji niewykonania zobowiązania, pożyczkobiorca obowiązany będzie zapłacić w zastrzeżonej na ten wypadek zryczałtowanej wysokości i za z góry określony okres, swoiste odszkodowanie z tego tytułu.. Mając na uwadze, że świadczenie pożyczkobiorcy zawsze jest pieniężne zastrzeżenie kary umownej w tym przypadku jest niedopuszczalne zwłaszcza, że szkoda kompensowana jest należnymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie. Poglądy judykatury i doktryny są zgodne co do niedopuszczalności kar umownych za niewykonanie zobowiązania pieniężnego cyt: „Kara umowna jest surogatem odszkodowania za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania niepieniężnego (art. 483 § 1 k.c.). Zastrzeżenie jej w przypadku zobowiązań pieniężnych jest co do zasady nieważne.” oraz „Bezwzględnie obowiązującym przepisem prawa jest art. 483 KC. kary umowne mogą być wyłącznie sankcją za niewykonanie lub niewłaściwe wykonanie zobowiązań niepieniężnych. Wobec powyższego powyższą klauzulę, Sąd uznał, za nieważne w rozumieniu art. 58 § 1 kc, jako zmierzające do obejścia prawa (art. 483 § 1 k.c. i 359 § 2<sup>1</sup> k.c.)

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

O kosztach procesu orzeczono w oparciu o art. 100 k.p.c. zasądzając 527,12 zł jako 83,67 % z ogólnej sumy kosztów wynoszącej 630,00 zł., składającej się z 30 zł opłaty o pozwu, 600,00 zł kosztów zastępstwa procesowego powoda.